

[Aksel Larsen.]

8.340 mill. kr.? Det holdt ikke. Der er ingen udsigt til, at budgettet holder her. Måske bliver overskridelserne ikke store; men det er farligt at give løfter på den måde.

Hvad skatter angår, har jeg ikke i den tid, jeg har været herinde, oplevet en så lang skattepause som 1½ år. Med de erfaringer, vi har fra de senere år, kan vi vist kun tænke os en skattepause i det sidste halve eller hele år forud for et folketingsvalg. Men ellers tvivler jeg på, at man kan få en sådan pause. Jeg er glad for den pause, vi har haft; jeg synes, det er godt, og jeg vil være glad for, om vi kan få en pause, så vi virkelig kan få overvejet, hvorledes vi skal få gennemført en skattereform. Men regeringen kommer til at hjælpe med til, at vi får en sådan skattereform, for det er jo ikke blot folketingets og folketingsudvalgets skyld, at det er gået langsomt. Ja, socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Egon Jensen, mente, at det aldeles ikke var regeringens skyld. Man må undskylde: fordi regeringen på et givet tidspunkt i vild og ubegrundet optimisme tror, at man sådan fra en måned til en anden kan indføre en merværdiafgift, behøver det jo ikke at være rigtigt. At udvalget ikke har kunnet komme igennem med sit arbejde efter valget, er i hvert fald ikke udvalgets skyld.

Hvis regeringen ønsker en skattereform, skal den komme med en meget mere udførlig skitse end den, den er kommet med; så skal den ikke komme med en skitse, der beskedent tilsigter at regulere visse skatteskalaer, men derimod med en skitse til en virkelig skattereform. Så skal den have en mening om, hvordan den vil have beskatningen indrettet i dette land, og så skal den lade være med at gøre det, den hidtil har gjort under den nuværende statsminister: bestræbe sig for i alle henseender at imødekomme det, venstre og de konservative ønsker.

Må jeg i den forbindelse advare regeringen mod tendenser til at være imødekommende over for det ærede medlem hr. Henry Christensens geniale idé om en yderligere, men bunden privat opsparing i de private pengeinstitutter. Jeg kunne under visse omstændigheder gå ind på ideen, hvis man ville fastlægge, at provenuet af en sådan bunden opsparing skulle gå direkte over i en boligfond

til en rimelig rente; men da jeg forudser, at venstre ikke vil være med til det, ved jeg jo, at den vej er lukket. Jeg vil i øvrigt tillade mig at sige, at det virker noget besynderligt, at venstre kommer med et sådant forslag — for det skal jo opfattes som et forslag. Hidtil har vi af venstre fået at vide, at pengene befinder sig bedst i borgernes lommer. Nu skal de tages ud af disses lommer; borgerne skal ganske vist have et papir på, at det er deres penge, men pengene skal ligge et andet sted, andre skal kunne anvende dem, og borgerne kan ikke selv anvende dem. Altså befinder de sig ikke i borgernes lommer — men sådan er der naturligvis så meget.

Jeg er nødt til at sige et par ord. . . .

Formanden: Jeg har fået lidt forkerte oplysninger om længden af det ærede medlems tale. Hvis der er langt endnu til afslutningen, vil jeg foretrække at afbryde mødet.

Aksel Larsen: Der er 7 minutter til afslutningen, hr. formand.

Formanden: Hvem siger det?

Aksel Larsen: Jeg.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13⁴⁰.

Mødet udsat kl. 12²³.

Mødet genoptaget kl. 13⁴⁰.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om valg til folketing og forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget Poul Dam har meddelt mig, at han ønsker til statsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvad bringer statsministeren til at tro, at der er realiteter bag de stadig gentagne